

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer Vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyiltér sora 20 kr, Hirdetések nagyság szerint.
--	--	--

Városunk jövője.

A kik Barcs fekvését távolról szemlélik, egy nagy kiterjedésű imponáló városias képet látnak maguk előtt, mely gyári kéményeivel, s a kereskedelmet, civilisatiót hirdető s többfelé szétágazó vasutaival, a közvetlen mellette folyó Dráva folyamával — melynek ezüstös hullámai szállítványokkal megrakott kereskedelmi hajókat ringatnak — esakugyan figyelmet követel magának.

Mint minden város, kisebb, nagyobb létét, úgy Barcs is kedvező helyi fekvésének köszöni azt a keveset, amivé eddig lett.

Ha Barcsnak nincs oly kedvező fekvése a Dráva mellett, ha Barcsnak nem öszpontosulnak a vonatok Eszék, Kanizsa, Kaposvár felől, ha nem itt van áthidalva a Dráva, melyen a déli vasut megnyitja a forgalmat Slavóniával, hát bizony Barcs is csak oly elenyésző csekély falucska lenne, melyről a világ jó keveset tud. Szóval: a Dráva s a vasutak [főleg a délivasut] azok a tényezők, melyek Barcsnak kereskedelmi életet adtak, e kettő volt Barcsnak jótékony csillaga, melytől boldogulását várta.

E két csillag nem is volt hozzá soká mostoha: adott szép kereskedelmet s adott egy szép — Barcs telepét, mely palotasz-

rü házaival élénk nyüzsgés-mozgásaival kellemesen lepi meg az érkező idegeneket.

Barcs e gyöngyében e kis városrostoredékben a kereskedelmi világ ütött tanyát; az érkező vonatok robogása, füttyülése a gőzhajók bűgása megszokot kellemes harmoniává vált Barcs telep lakóinak; e zaj — szive dobogása a városkának, melylyel nagyon is mutatja, hogy él.

És kissé távolabbról az anya város, a szegény, magára hagyott Barcs fájón sóhajt fel, hogy ő neki is kellene már valami, és e sóhajtása mindig hangosabbá és hangosabbá válik.

Igaz, hogy a szép, gazdag Barcs telep, mellyel már összeépült neki is juttatott valamit, az ott dolgozó több száz munkás ember emelte kétség kívül Barcs forgalmát, de ez mind kevés: Barcs biztonságosabb, nagyobb tényezőket kíván, melyek őt felemeljék és e kívánásai nagyon is jogosultak.

Idegen, ki látja Barcs terjedelmét, látja városias mozgalmát, el sem hinné, hogy bíróságok nélkül állunk; ezek az idegenek még jobban csudálkoznának ha tudnák, hogy Barcs megteremtett központja bár a bíróságoknak, hogy fárasztó, költséges messzeségbe kerül a hozzájuk tartozó bíróságokkal érintkezés, és mégis, mégis Barcs még mindig bi-

róságok nélkül áll

S mind kiennek az oka? mi magunk. Nagyobb erőt kellett volna kifejtenünk, hogy e nagyon is jogosult ohajunk érvényesüljön s mit elismertek már a felsőbb helyen is s régota ígérgetik is már a létesülést, de mert — mivel nem sürgöttük eléggé, talán mérvadóbb szavú vezetők hiánya miatt — az ügyet csak huzzák, halogatják, s eddig be kellett érniük pusztá ígérgetésekkel.

S hogy ninesennek bíróságaink, főleg az utóbbi években gondolkunk komolyabban e dologra, midőn városunk nagy hanyatlását vettük észre és ennek okát jól tudjuk már.

Boldog emlékü miniszterünknek, Baross Gábornak világot meglepő nagy alkotása — a zona megteremtése nem maradt kedvezőtlen hatás nélkül városunkra: mert míg más városoknak kereskedelmet adott, s Budapestet igazán az ország könnyen hozzáférhető központjává, szívévé, tette, addig vele tőlünk kereskedelmet vont el. Nem akarjuk e nagy alkotást bírálgatni, azt hisszük: nagyobb, általánosabb e reform áldása, mint talán a vele ért egy csekély városka hanyatlása, de mivel éppen reánk kártékonnyan hatott csak, mint részben hanyatlásunk, okára mutatunk rá.

A gazdag délivasut a reformot

TÁRCZA.

HEJ, DE BÚSAN . . .

*Hej, de búsan szól a Barcsi nagy harang,
Fájó érzést kelt szivemben ez a hang!
Fel-fel ujjal, hogyha hallom, az emlék,
— Mikor azt a barna kis lányt temették!*

*A nagy harang fájó, kongó szavára,
Összeteszem két kezemet imára;
Temetőben, egy új hantolt kis siron,
Könnyebb így, ha bánatomat kisírom.*

*Késő ősszel messze száll a kis madár,
Fáj szegénynek, hogy a táj oly pusztá már
Volna szárnyam, én is szállnék szívesen,
— Ugyisincs már itt, a ki engem szeressen.*

Somogyi Géza.

GEMMA.

— szénrajz —
írta: Komócsy Károly. [folyt.]

Megbizottja vagyok — nekem elhíheti. Egy kicsit engedhetne maga Elemér abból a hogyan is modják maguk? — daczos puritanismusból . . . Gemma megérdemelné.

Hirtelen abbahagyta, mert többen közeledtek feléjük s a még mindig szép

asszony távozott Elemértől.

— Mit akarhat az a gyönyörű, büszke leány? . . . Talán ez csak manóver? felém demonstrálva, de másnak szívét megostromolni! Hiszen én soha nem kellett lenkedtem körülötte, jóformán kerültem inkább s ő se tett másképp . . .

Igy elmékedett a mi emberünk s mosolylyal ajkán, melyben némi kedvetlenség is vegyült, ismerőseitől bucsuzva távozni akart.

E pillanatban Bella néni állt előtte ismét.

— Gemma magára van hagyatva: Ne távozzék. . . Kérem parancsolom. S ezzel magára hagyta Elemért.

— Különös . . . érthetetlen. Ennek a szép hideg leánynak csakugyan utjában állok. Micsoda ezélja lehet velem? Mert, hogy van-az bizonyos. De hát mi gondom nekem a más bajára? . . . Bizony még regényhőst csinál belőlem ez a fufangos Bella néni. Valóságos diplomata. Csak-hogy ez a dolog sehogy se tetszik nekem. Imádói befolyásos, gazdag fiuk és én — alügyész vagyok, pályámon árthatnak . . .

Szóval — nem szeretem a dolgot. Czélnek veszélyes — bár nem ismerem félelmet — tréfának, szórakozásnak pedig nem vagyok jól megválasztva . . .

Nem kérem fejtáncolni . . . az bizonyos, de nem is futamodom meg előre.

Én azonban nem kezdhetem — nines rá jogom.

Mindez csak úgy gyorsan cikázott át agyán, és oda sietett a fiatalság sűrű esoportjához, s hozzájuk esatlakozott. Éppen jokor. Ott épen a szép leány szokatlan viselkedését bonczolgatták, midőn a kis istennő fejedelmi magatartással közeledik a kijáráthoz, hogy a ruhatáron át észrevétlenül távozzanak . s amint elhalad Elemér előtt, egy tekintetet vet az ifjura

Nem volt abban se fájdalom se kicsinylés — semmi színpadí fogás . . . , leküzdhetlen érdeklődés volt az egész. Nem több.

De abban a pillanatban előtte temett Elemér, a szép távozó elé állva. Egész férfi állott előtte!

— Ne távozzék még nagysád, a esillogó terem minden fényét magával viszi

nem akarta követni; nem hozta be a zónát s az állammal e miatt konfliktusba elegyedett s az eredmény az lett: az állam, s társaságok vasutakat építettek ki a déli vasut vonalából s ezek a kereskedelmet elvonták, más irányban terelték s a déli vasut forgalmából igen, igen sokat veszített s éreztük ezt vele mi is.

A másik, hanyatlásunk okozója a szeszélyes Dráva, mely erős partmosásával veszélyeztette a hajógyárat s ez kénytelen volt helyét Baresról Eszékre tenni át s vele egy pár száz családot elvonni Baresról. Hogy szabályozzák - e a Drávafolyását, s vissza kapjuk-e még a hajógyárat, az a jövő dolga, de itt az ideje, hogy komolyabban foglalkozzunk a bíróságokkal, mert csak ezek emelik igazi maradandóan Baresot naggyá, kereskedelmivé s igazi várossá.

A közel jövőben várjuk már ezeket.

Szóval: Baresnak van jövője.

Vonják bár el a délivasutól a forgalmat, eltávozzhat a hajógyár, az Union bank stb. megérezzük, az igaz, de azért azt mondjuk: „Es lelkünkben biztató hit éled: Nem halt meg, csak szunyad itt az élet“

Előfizetési felhívás.

Tisztelettel kérjük Bares és vidéke nagyjérdemű közönségét, legyenek kegyesek bennünket pártfogolni. Mutassák meg: ha az ő lapjuk megszületett, annak hosszú életet is tudnak biztosítani. Mi viszont szívünkön viseljük mindig Bares és vidéke érdekeit, lapunk hangadója lesz minden üdvösnek, jónak, mi csak a haladás zászlaját lobogtatja.

Az újság irányadó s hatalmas eszköz a népek jobbléte előmozdítására s mi komoly, hivatását jól felfogó lapot ohajtunk adni a közönség kezébe, mely tárgyát mindig az emberek nemesebb gondolkodásaiól igyekszik meríteni s csak az a lap tölti be igazán hivatását, ki

hívén a néppel érez: vele örvend, vele sir, vele dolgozik és imádkozik.

Nem követjük sok vidéki lap társaink példáját, kiknek civakodás, személyeskedés a kenyerük s pártoskodást szívnak a társadalomban, a helyett hogy annak művelői lennének.

Személyeket, családokat nem bántunk civakodásnak lapunk nem ad helyet soha, az idő drága, azt üdvösebb dolgok elintézésére fordítjuk.

Kérjük a nagy közönséget, lapunkat fogadja bizalommal, s mi azon leszünk, hogy a bennünk helyezett bizalomnak, becsületesen megfeleljünk.

Ugyisint kérjük még városunk s vidéke lelkes tollforgató polgárait, tegyék lapunkat találkozó helyükké, hogy hasábjai minél gazdagabb eszméket tárjanak fel Bares és vidéke fejlődésére.

Lapunkra a mai naptól kezdve előfizetést nyitunk, s kérjük szíves olvasóinkat, kik előfizetőink sorába ohajtanak lépni legyenek szívesek az előfizetés iránt minél hamarabb intézkedni, hogy legközelebbi, az az jövő vasárnapi számunkat előfizetőink rendszer időben kezükhöz kaphassák.

Lapunk előfizetési ára a december. től márcziusig terjedő évnegyedre 1 frt-félévre 2 frt. egészévre 4 frt. egyes szám tisztelettel

a „BARCS és VIDÉKE“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Barcstelepi Arton.

Egy vidéki hetilap legutolsó e hó 25 számában nem kis esodálkozásunkra olvasuk hogy, Arton a híres panama botrány hőse ki jelenleg Londonban hüssel, állítólag a nyáron Barcstelepen is tartzkodott sőt mi több álnév alatt mint egy angol ezég megbízottja szerepelt és e lap állítása szerint több pénzemberrel és földbirtokossal üzleti összeköttetésbe lépett. Mi baresstelepiek tudjuk nagyon jól, hogy ezen hírlapi cikk természetesen a mely Artonra vonatkozik teljesen légből kapott, és hogy e lap baresi tudósítója honnan merítette e tárgyát és mi jogosította őt fel arra, hogy egy általa sohasem látott uri embert ilyen kiméletlenül megtámadjon,

előtünk éppenséggel megfoghatlan. Talán a szakállakat hasonlította össze és így vont következtetést? No akkor igen ingadozó alapon épített.

Hogy kit gondolt Artonnak a czikk író azt mi jól tudjuk, és épen ezen körülmény készlet bennünket arra, hogy védelmére keljünk annak, akit meggyőződésünk szerint ártatlanul gyanúsítanak és akinek csakis tisztelettel és becsüléssel kell, hogy mi Baresiak adozzunk.

Annyiba igaza van a tisztelt tudósító urnak, hogy igenis járt nálunk a nyár folyamán többször az a bizonyos angol ezég nem megbízottja ugyan, hanem maga a ezég budapesti főnöke és hogy nagyobb bérlőinkkel és uradalmakkal szerződéseket kötött.

A ezég természetesen biztosítani akarta építendő kendergyáranak jövőjét s e czélból járt itt az egyik főnök a nyáron, megkötendő a szerződéseket.

Megbízható forrásból vesszük az értesítést hogy e ezég a már tavaly kilátásba helyezett kendergyárat a tavasz beálltával felépíti, különben mi czélja volna a termelőikkel 10 évre kötött szerződésnek.

Mi baresiak csak köszönetet mondhatunk a nevezett ezégnek mert mezőgazdasági viszonyaink előbbre vitelében nagy érdemei vannak és éppenséggel nem aggodunk, hogy ez összeköttetésből kifolyólag valami káros meglepetésre bredünk.

Nekünk elég biztosítékot nyújt a ezég már azáltal is, hogy k. b. 100 vagon idén természetesen kenderre — melynek 25000 frt árát azonnal az átvételnél a termelőknél kifizette — itt fekszik és hogy már ma is állandóan 10—15 munkást foglalkoztat.

Termelőink szívesen vetették magukat alá a szerződés feltételeinek, mert részben kereskedelmünk és iparunk fejlődését látták az új vállalatban és czélszerűnek is találták, mivel ha csak kissé sikerül a termes majdnem kétszeres jövedelmet érnek el földjeik után mint pl. búzával vagy tengerivel, nem véve tekintetbe, hogy a kender termelése negyedrészt munkával jár mint más veteményé.

Ez utobbiakat habár nem is tartoznak szorosán a dologra szükségesnek véltük elmordani, hogy mindenki világosan lássa milyen tévedésen alapul az egész historia, és hogy felvilágosítsuk még a tisztelt

mi homályban maradunk.

— Nos? , . vártam önt, szép lovag, mostanig. Reggelig akart várakoztatni? Ön kissé kegyetlen.

— Jóvá teszem hibámat, sőt, ha parancsolja megvezeklek érte. Csak bossúságát adja.

— Legyen. Megboesátok, egy feltétel alatt? visszamegyek és ön, lovag, tudni fogja kötelességét. Tudom, mily nehéz lesz e kötelesség önre, de a purgatorium tüzeinek kinján át kell esni — hibájáért.

S ezzel karonfogva anyját, vissza tért vele s anyja mellé ült le.

E perczben az imádott ifju délezeg alakja mély meghajlással . . remegve a gyönyörtől — állt Gemma előtt.

Tánczoltak együtt . . .

Gemma beváltotta szavát: csak „egy“-gyel tánczolt és egyszer.

* * *

Komor, ködös, havas téli estén metsző hideg szél sivit odakünn; a kandaló világának édes félhomályában ketten ülnek: Elemér és üde, szép, boldog felesége.

— Tudod-e, mikor szerettelek meg,

Elemér?

— Ugyan ki tudna ily mélységes titkot édesem?

— Akkor, midőn izmos karokkal fékezted meg lovát és mentetted meg életet annak a fiatal — huszártisztnek.

— Hiszen az unokatestvéred volt Gemma, s nekem akkor jó barátom.

— Most is az. De soha sem felejttem el anyám rémületét s a magam ijedségét és haszontalan, vétkes hiúságot, melynek akkor nélküled könnyen áldozata lett volna Géza. Pedig, hidd el édes Elemér, testvéremkép szerettem Gézát.

— Micsoda hiúság volt az?

— A szépség, a gazdaság tudatának hiúsága, mely előtt mindnyájan meghajoltak; mely uralkodóvá, zsarnokká tett. Szerettem látni: hogyan kész értem mindenki a nyakát törni.

De te alaposan kigyógyítottál ebből a betegségből. Ugy e, mily engedékeny, szelid, alázatos vagyok.

Ugy e . . s a boldog ifju férj hatalmas vállára hajtáranynyűtött fejét . . .

Oly sokszor hallottam — folytatja a

boldog nő — hogy az összehasonlítás adja meg mindennek igazi értékét. A Géza esete óta önkénytelen gyakoroltam azt. Tudod-e, hogy Géza megmentésekor is hirtelen eltűntél, nehogy ünnepeztetés tárgya légy. Nagyon haragudtam ez ért rád, de nagyon is megszerettelek éppen ezért.

Mennyi üres fej és sivár lélek tárult fel előttem, mennyi haszonlesés, mily kevés férfi jellem mindazoknál, kik hizelgéseikkel elárasztottak. Te távol állva, nyugodt szemlélője voltál a kezemért — nem a szívemért — vívott hareznek. Könnyű és kész volt az összehasonlítás. Önkényt jött. S e percztől kezdve szerelmet éreztem és — neved ki — féltékenységet is Félttem, hogy elveszítelek, ha jökor nem közeledem feléd, ha még idején észre nem vétetem magamat előtted.

Egy édes hosszú csók az ifju férj ajkairól, folytatá a szerelem keletkezésének történetét . . .

tudósító urat is aki elég jónak találta csupán egy újdonság kedvéért egy czég fejét mert angol szakált hord, Artonnak nézni. Szívességet vélünk tenni a tisztelt cikkkirónak még azzal is, ha megemlítjük, hogy értesülésünk szerint e hó végén ismét üzleti ügyekben városunkban időzik majd az, akinek nevét, á lap ugyan elhalgatta, de mi és mindenki a sorok között kiolvastuk hogy kiról van szó.

H i r e k.

— **Uj kamarás.** Ő császári és királyi apostoli Fensége jobaházi Dóry Béla pusztakóriai földbirtokosnak a kamarási méltóságot díjmentesen legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

— **Elhunyt főúr.** E hé 26 án éjjel hunyt el Szöllös-Györökön id. Jankovich László gróf életének 79-ik évében. A megboldogult v. b. t. tanácsos, főrendiházi tag volt, s 26 évig ült Somogy vármegye főispáni székében.

A politikai és társadalmi élet egyik kiváló alakját vesztette el benne, kinek közhasznú működése még az 1848 eseményeket megelőző időkre visszanyulik. Az 1860-ik évben neveztetett ki Somogy vármegye főispánjának — mely méltóságot — csekély megszakítással — 26 évig viselte. A közelmúltban érte a király nagy kitüntetése, ki fáradszónak tevékenysége és érdemei elismerésül — a grófi rangra emelte.

— **A mai világban.** Miből áll a férfi hűség? Egy hosszú pillantásból. Három rövid sóhajból. Hosszu követelésekből. Rövid gyengédségből. Hosszu pénzsóvárgásból. Rövid nyugalomból. Hosszu esapodarkodásból. Rövid állandóságból. Hosszu szórakozásból. Örök ki, és elmaradásból. — Miből áll a nőszerelem? Félénk tartózkodásból. Szelid fájdalomból. Ábrándos álmakból. Ablakhoz futkozásból. Ingerlékeny kedvtelenségből. Csodás ortographiával irt levelekből. Soha nem teljesülhető vágyakból. Mától holnapig tartó szilárd-ságból.

— **Vonat összeütközés.** Balaton Szt. Györgyön folyó hó 16-án d. e. 10 órakor Kanizsa felől beérkező kavicsvonal összeütközött két répával megrakodott kocsiival. A mozdony eldült és összetört, a két répáskocsi és a kavicsvonal négy kocsija szétromboltatott. A kavicsvonalot kísérő 60 munkás 2 harmad osztályu kocsiiban volt elhelyezve, de a nagy ijedségen kívül egyéb bajuk nem esett.

— **Öngyilkos csendőr.** lapunkat Szulokról értesítik: Tóth Sándor szuloki m. kir. esendőrt éjnek idején a csendőrségi laktanya szakácsnéjánál édes légyotton lepte meg a csendőrörsvezető s ezért szemrehányással illette Tóthot, ki emiatti szegyenében, nagy büntetéstől tartva borotvával elmetszete a nyakát. Tóth Sándor somogymegyei, szőládi születésű fiu. Az orvos állítása szerint halálos sértést ejtett magán. A megindított vizsgálat az öngyilkosság okát aligha fogja kideríteni.

— **Megszökött menyecske.** Szigetvárról írják a következőket. Szemre való menyecske volt Dombai Erzsébet, és nem is lehet csodálni, hogy hamarosan kérésre akadt, meg is tartották hamarosan a lakodalmat de természetesen pap nélkül, csupán az Isten áldása volt frigyükön ha volt. Szive választotta Szabó György

teresienfeldi illetőségű legény akit ugylát-szik azonban a szép menyecske bájai nem tudtak eléggé lekötni, mert egynap csak arra ébredt a szép Erzsébet, hogy kedvese a faképnél hagyta és mikor asszony társai gnyolodva kértek tőle hogy hát hol a férje, a menyecske olyan dühbe jött, hogy a kezébe akadt husánggal ugyancsak hely-be hagyta a kötekedő némbert.

Emiatt a bírósággal gyült volna meg a baja, azonban a kardos asszony a büntetés előli félelmében megszökött. Körözése elrendeltetett.

— **Agyonuzta a vagon.** A kaposvári czukorgyárnál, a répával terhelt vagonok tologatásával volt elfoglalva egy napszamos ember, ki, mindön két terhes vaggont akart összekapcsolni, az ütközők közé került és agyonuztatott. A szemtanuk közül némelyek ez esetet nem is szerencsétlenségnek hanem öngyilkosságnak tartják mert ideje korán rá kiabáltak az illető emberre, hogy vigyázzon, s lett is volna ideje a veszélyt kerülni. Az elhunyt nő és családos ember kinek gyermekei is a czukorgyárban dolgoznak. A hullát beszállították a kórházba. [P. F.]

— **Névmagyarosítás.** Schulhof Ignác baresi illetőségű, budapesti lakos nevét belügyminiszteri engedéllyel „Simonyi“ ra változtatta.

— **Felekezeti iskolák a Milleniumon.** Az országos közoktatásügyi bizottság az ország összes izraelita iskolák elnökeihez átiratot intézett, melyben őket az iskolák monographiájának megírása által a milleniumon való részvételre szólítja. A baresi iskolaszék elnökéhez a napokban érkezett ezen átirat s az összeült iskolaszéki gyűlés már megis szavazott e czélra 25 frtot. A december hó 1-én megtartandó közgyűlés jóváhagyása után fogják valószínűleg a tanerők egyikét a baresi izraelita iskola monographiájának megírásával megbizni.

— **Hulla a Drávában.** Közel Eszékhez a napokban egy férfi hullára bukkantak a halászok. Alig felismerhető, már-már oszlásnak induló test volt, melyről alig lehet gazdájára következtetni. Csapán a koponyán tátong mély seb, mely azt látszik igazolni, hogy szerencsétlen — gyilkos kéznek lett áldozata.

— **Az első hó.** A Katalin napja meghozta az első havat. Fehér reggelre ébredtünk s szinte olyan kellemes volt szemünket a fehér lepelen legeltetni ily hosszúságú után. De az első hó nem szokott tartos lenni, s már is javában olvad helyt adva a sárnak mely ugy látszik maradandóbb fog lenni a hónál. Ez tehát még nem volt hű hó.

— **Hymen.** Pollák F. Ferencz előbb baresi, jelenleg budapesti lakos jegyet váltott Dukas Malvin kisasszonnyal Vinkovcéről.

— **A király lakása a — Dunán.** Még csak a jövő évi szeptember hónapban lesz a Vaskapu ünnepélyes megnyitása, amelyen nagy kísérettel a király is jelen lesz s az orsovaiaknak már most is sok gondot szerez, hogy hol rendezzenek be a király számára legalkalmasabban szállást. Mint orsovai tudósítónk írja — városi közgyűlés volt, amelyen sikerült a város közönségének ezt a fontos kérdést szerencsésen megoldania. A közgyűlés azt határozta ugyanis, hogy a Dunagözhajózási társulattól kibérel három nagy hajót, felállítják azokat Orsova alatt és rajtuk rendeznek be a királynak és kíséretének pompás és kényelmes szállást. M. H.

Közgazdaság.

Remény és félelem váltják fel egymást a tőzsdén a derout kitörése óta. Az árfolyamok folytonos ingadozása sokkal rosszabb hatással van úgy a spekulánsokra mind a tőzsdére is egy sokkal érzékenyebb, de átmeneti árfolyam esőkkénésnél. A tőzsde most oly magatartást tanúsít, melyről még egy optimista sem szólhat megnyugtatólag; még mindig tart az ár — apály s a nyomott kedélyhangulatok egyaránt hátráltatják az egyensúly helyreállítását. A tőzsde mai képe egy bárkához volna hasonlítható; ha dereng olykor egy kis fény, ezt sietve ragadják meg a bárkába ülők — az érdekeltek kiröpitik a hirthez galambot, vajjon meghozza-e a hírrel együtt az olaját is? de az csak hamar szárnyszegetten repül alá; üresen tér vissza, ami annyit jelent, hogy a vizek még nem folytak le, a helyzet tehát még nem tiszta. Be kell most már türelemmel várni a hó végét. Az ultimo a küszöbön áll. Annak rendes vagy rendetlenes lefolyásától függ a tőzsde későbbi alakulása. A liquidatio két egymástól elkülöníthető, független részre osztható, melyek közül az egyik — a prolongátiók és függő kötelezettségek — a jövőre, a másik — a leszámolás és különbözetek kifizetése — a multa és jelenre vonatkoztható. Az előbbi a folyó hóté, az utóbbi e hó elejére esik. A prolongationál ezuttal egy nehezítő és egy könnyítő körülménnyel kell majd számolni; nehezítő, hogy a spekuláczióknak bizalmatlansággal kell küzdenie és hogy a „koszt“ adók nagy fedezetköveteléssel lépnek fel; könnyítő, hogy a hausse kötelezettségek tetemesen lepadtak s hogy ezen ingadozások alatt egy contremine alakult, mely kötelezve van az értékpapírok átvételére. A közönség nagy része előtt a contremine valami megfoghatatlannak látszik; soknak, majdnem valamennyinek ugyanis lehetetlennek tűnik fel olyasvalamit eladni, aminek tulajdonképen ninesen birtokában. Pedig, nagyon egyszerű valami; a hétköznapi életben számtalan példájával találkozunk, s majdnem minden egyes üzletágban is előfordul. Nézzük például, ha egy vá lalkozó egyelőre kitűzött idő alatt elkészítendő, és bizonyos előre meghatározott összegért építendő ház felépítésére kötelezi magát, akkor tulajdonképen contremine spekulált épen úgy, mint az, aki elad valamely értékpapírt hogy azt azután olesobban megvegye és szállíthassa. Ha a vállalkozó olesoban épít, nyert, de ha időközben, mondjuk a tégláarak vagy a munkadíj felemelése által többé kerül az épület felállítására, mint magának előre kalkulálta, s melyért az építést elvállalta, mindenesetre kockázattal és veszteséget hozó üzletbő vágott, csak ugy mint egy rosszul sikerült contreminenél. Épen így van a szabó és cipészszel is, aki — ha nem tart esetleg raktárt áruiból — valamely fix árért munkát vállal s később szállítja; ha a rendelési és a szállítási idő között a posztó vagy bőr ára felszökik, spekulációjá megesalta. Ilyen a contremine a közönséges életben. Már most, ha a contreminek ily esetekben, tehát a köznapi életben van, mennyivel inkább követelhet magának helyet a tőzsdén, a hova tulajdonkép mint spekulációag tartozik. Igenis contremine a tőzsdén is — természetesen bizonyos megszabott határig — nemesak

megengedhető, de hasznos is, a menyiben sok esetben,—hogymaga-magát fedezze a piacon egyedüli vevő. Ha már ezelőtt 2-3 héttel, például azon a „fekete szombaton” fellépett volna, a derout — mely a vevők abszolút hiányára vezethető vissza, nem ölthetett volna ilyen mérveket. Azonban csak ismételtük, hogy a speculatio e neme soha se lépje át büntetlenül a neki kiszabott határt s minden baisse lábórut, mely ily mozgalmat von maga után, kérelhetetlenül üldözni kellene. A francia pénzügyminiszter is a napokban konkrét esettel bizonyítva, határozottan így nyilatkozott s bizony nálunk is csak üdvös volna a dolgok ily visszas menetén okos reformokkal változtatni.

A világpiacon általános képe immár kissé javult az utolsó hétről a nevezetesebb külföldi tőzsdék a következőket je-

lentik. A bécsi bankok közös akeziót fejtenek ki, hogy az értékpapírok ultimó ellátását megkönnyítsék. Tegnap ugyanis elhatározták, hogy eltekintve az utóbbi hetek óriási árfolyamhanyatlásától a fontosabb értékpapíroknál az eddig követelt fedezet fevelél megelégednek. Kellemesen hatott még a bécsi spekulációra a report esőkennése s így a bankok különös érdeme lesz, az ultimo nagyobb rázkodtatások nélkül fog lefolyni. Berlin. A hangulat azonos, az irányzat szilárd. Az utótőzsde azonban egy nagy galíciai fizetésektelen-ség hírére valamint a bécsi és párisi executio eladások hírére meglanyhult. Az ultimót feszülten várják, leginkább a külföldi tőzsdék miatt, míg a helyipiac egészségesnek látszik. A pénzvizonyok alig fognak zavarul szolgálni, a liquidáció-nál, miután a hausse tételek nagyrészen

már liquidáltattak. Párisi jelentések szerint az ottani tőzsde teljes üzletlenség mellett egészen nyugodt, változatlan árfolyamokkal. A bányarészcénynek lényegtelen árfolyamingadozásokat mutata. A jövő hó elé teljes bizalommal tekinteni.

A londoni értéktőzsde ma egészen üzletlenség; a nemzetközi értékek irányzata szilárd, a bányáügyek kissé javultak.

Az előttünk fekvő adatok szerint tehát a jövő hó elejére a régi viszonyok helyreállítása várható, mindazonáltal feszülten várjuk a jövő megoldását, mert a legjelentéktelenebb dolog is, amint már számtalanszor tapasztalhattuk, elősegített ügyünket — különösen ilyen ideges tőzsde viszonyok mellett messzire visszadobhatja.

N. tt.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni,

miszerint ujbórt jutányos bevásárlása által azon kedvező helyzetben vagyok, hogy boraimat jutányos áron adhatom.

Ugyanis, a Slatinai kitünő siller literje 24 kr. helyesfai literje 32 — 40 kr.

Bármily nemű 10 literen felül 4 krral olcsóbb

fogyasztási adó nélkül, mely utóbbi a vevő által a baresi fogyasztási adóbérlőnél fizetendő.

kitünő tisztelettel:

Herczog Sándor

Piliczai vendéglős.

1 — 3

Özv. Habianac Augusztiné.

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete könyv-papír-
író-és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMILY KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet

bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és eküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal A „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.

Nyomatott. Özv. Habianac Augusztinéál Barcson.